DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

(Urmare din pag. 1)

cialitate, părinţii elevilor şi elevii înşişi, vor contribui prin sugestiile şi propunerile lor la rezolvarea pe un plan superior a conţinutului activităţii din aceste importante verigi ale sistemului nostru de educaţie fizică şi sport.

I. PREMISE

La baza elaborării proiectului de programă au stat următoarele idei călăuzitoare:

a) Elementele de conţinut ale educaţiei fizice a elevilor nu pot fi identice pentru toţi şcolarii, întrucît realizarea obiectivelor instructive ale educaţiei fizice, precum şi programarea componentelor acestui obiect de învăţămînt sînt determinate în mare măsură de condiţiile geografice şi de baza materială a şcolilor.

Nu se poate solicita predarea obligatorie a gimnasticii sportive, atîta timp cît nu există sala şi aparatele necesare şi nici nu [illegible] ca în timpul iernii, în şcolile care au condiţii propice pentru predarea schiului, patinajului, hocheiului etc., profesorii să opteze pentru programarea unor exerciţii şi jocuri evident artificializate, datorită desfăşurării lor în încăperi improprii scopului urmărit.

b) Diferenţierea în mai mare măsură a mijloacelor folosite pentru ridicarea nivelului pregătirii fizice a elevilor în raport cu băieţii. Trecuta perioadă a mixtării învăţămîntului a nesocotit în mare măsură particularităţile organismului feminin, or înlăturarea acestui neajuns implică nu numai sporirea mijloacelor menite să educe la eleve expresivitatea şi eleganţa mişcărilor, ritmul, într-un cuvînt, elementele gimnasticii moderne (artistice), ci chiar elaborarea de programe separate pentru fete şi pentru băieţi.

c) Sporirea influenţei educaţiei fizice asupra dezvoltării indicilor morfologici şi funcţionali ai organismului, precum şi a celor de motricitate generală (calităţi, priceperi şi deprinderi motrice), ţinîndu-se seama de faptul că sedentarismul nu numai că diminuează forţele fizice ale elevilor, dar favorizează şi creşterea numărului de deficienţe şi atitudini vicioase ale corpului. Corespunzător acestei stări de lucruri, proiectul de programă diminuează încărcătura informaţională a instruirii, acordînd prioritate însuşirii unor acţiuni motrice larg aplicative, conjugate strîns cu sporirea indicilor de viteză, îndemînare, rezistenţă şi forţă şi nicidecum memorizării unor structuri de mişcări limitate, cu un evident caracter didacticist.

d) Concomitent cu sporirea indicilor de motricitate generală să se asigure şi iniţierea elevilor în practicarea unor sporturi.

Din conceptul contemporan al educaţiei fizice, aşa cum o dovedeşte experienţa majorităţii ţărilor, nu pot lipsi elementele de bază ale unor sporturi. Şi aceasta nu pentru că sportul constituie pentru tineret un simplu „miraj", ci fiindcă, obiectiv vorbind, el dă substanţă educaţiei fizice, o modernizează, îi sporeşte valenţele sociale.

e) Îmbunătăţirea caracterului educativ al instruirii. Pornind de la premisa că exerciţiul fizic constituie un act voluntar şi că la baza efectuării lui stă mobilizarea voinţei şi conştienţa scopului, proiectul de programă include numeroase jocuri, recomandă de asemenea folosirea pe scară largă a întrecerilor. Corectitudinea, activitatea disciplinată, frumuseţea faptei şi a relaţiilor de conduită între elevi, dezvoltarea dragostei şi ataşamentului pentru colectiv, sînt atribute de seamă ale profilului moral ce trebuie să caracterizeze comportamentul şcolarilor, iar realizarea lui revine şi cadrelor de specialitate, concomitent cu urmărirea îndeplinirii obiectivelor instructive.

f) Formarea obişnuinţei de practicare independentă a exerciţiilor fizice şi sportului în scopuri de fortificare a organismului, de destindere sau competitive.

Includerea acestei cerinţe printre ideile călăuzitoare ce au stat la baza proiectului de programă, porneşte de la premisa necesităţii valorificării sociale a sistemului de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi de mişcare însuşite de elevi de-a lungul lecţiilor, în sensul că atîta timp cît ele sînt exersate la „comanda" profesorului şi nu pătrund în viaţa cotidiană a şcolarului (sub forma gimnasticii de înviorare, a organizării utile a timpului liber etc.) caracterul concret, formativ, al educaţiei fizice rămîne în mare măsură discutabil. De fapt, prin realizarea acestei cerinţe, educaţia fizică primeşte şi semnificaţia unei activităţi sociale, pe lîngă cea de obiect de învăţămînt.

g) Îmbogăţirea formelor de organizare a instruirii elevilor, în scopul realizării trainice a obiectivelor educaţiei fizice.

Practica demonstrează faptul că realizarea conţinutului oricărei programe, fie chiar minimală, nu poate fi dusă la bun sfîrşit numai prin intermediul lecţiilor de educaţie fizică, al căror număr săptămînal şi programarea în orarul şcolii prezintă încă unele deficienţe. De aceea, este necesar să fie optimizate şi alte forme organizatorice ale instruirii, ca de exemplu: momentul de educaţie fizică, la clasele mici; pauza organizată; [illegible] gimnastica de înviorare în internate etc.

Proiectul de programă recomandă cadrelor de specialitate să acorde o mare atenţie formelor sus-menţionate, multe din acestea căpătînd un caracter [illegible]

II. STRUCTURA PROIECTULUI PROGRAMEI

Complexitatea obiectivelor ce stau în faţa educaţiei fizice şcolare, caracterul [illegible] al organizării acesteia, potrivit bazei materiale, condiţiilor geografice, călăuzesc spre concluzia includerii în programă a două categorii de mijloace: obligatorii şi la alegere. Sinoptic reprezentate, acestea ar fi următoarele:

	MIJLOACE	Cl. I–IV F.	Cl. I–IV B.	Cl. V–VIII F.	Cl. V–VIII B.	Cl. IX–X F.	Cl. IX–X B.	Liceu F.	Liceu B.
OBLIGATORII	A. Lecţii teoretice	—	—	×	×	×	×	×	×
	B. Exerciţii de dezvoltare fizică generală:								
	— Dezvoltarea musculaturii, mobilităţii şi stabilităţii articulaţiilor membrelor superioare, inferioare, a trunchiului şi a musculaturii abdominale	×	×	×	×	×	×	×	×
	— Formarea atitudinii corecte a corpului, prevenirea deficienţelor fizice, a atitudinilor deficiente şi combaterea obezităţii şi debilităţii	×	×	×	×	×	×	×	×
	— Armonioasa dezvoltare fizică prin culturism	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	C. Exerciţii de front şi formaţii	×	×	×	×	×	×	×	×
	D. Exerciţii pentru formarea priceperilor, deprinderilor şi calităţilor motrice de bază:								
	— Mers şi alergare	×	×	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	— Sărituri	×	×	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	— Aruncări şi prinderi	×	×	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	— Jocuri dinamice	×	×	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	— Elemente acrobatice	×	×	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
	— Elemente de gimnastică modernă	×	—	×	—	×	—	×	—
	E. Iniţierea în tehnica unor probe atletice	—	—	×	×	×	×	×	×
LA ALEGERE	F. Iniţierea în tehnica şi tactica de bază a următoarelor jocuri sportive: handbal, baschet, volei, fotbal, rugby, hochei, tenis de masă şi de cîmp.			×	×	×	×	×	×
	G. Iniţierea în tehnica unor sporturi individuale:								
	— schi	×	×	×	×	×	×	×	×
	— patinaj	×	×	×	×	×	×	×	×
	— înot	×	×	×	×	×	×	×	×
	— gimnastică sportivă	—	—	×	×	×	×	×	×
	— judo	—	—	—	—	×	×	×	×
	— lupte (trîntă)	—	—	—	—	×	×	×	×

Înţelegerea graficului de mai sus necesită următoarele precizări:

1) Mijloacele incluse la aliniatele A,B,C,D,E, sînt propuse a fi programate în toate şcolile, indiferent de condiţii, întrucît, pe lîngă eficienţa lor incontestabilă ele nu ridică nici un impediment de natură organizatorică.

2) Din cele 7 jocuri sportive, anual şi de asemenea pentru fiecare ciclu de învăţămînt (I–IV; V–VIII; IX–X; clasele de liceu) vor fi programate maximum două, dintre care elementele unuia urmează a fi însuşite la nivelul prevederilor exprimate în programă, iar ale celuilalt, apropiat de cerinţele acesteia. În toate aceste şcoli jocurile respective se adaugă la cerinţele exprimate la aliniatele A, B, C, D şi E, constituind împreună cu acestea, volumul instructiv obligatoriu.

3) În şcolile în care există condiţii propice pentru predarea sporturilor individuale de la aliniatul G. se preconizează ca opţiunea să se facă numai pentru unul din cele menţionate, iar în toate aceste cazuri volumul instructiv obligatoriu va fi cel rezultat din cumularea prevederilor de la aliniatele A, B, C, D şi E, sportul individual pentru care s-a optat şi, de asemenea, un joc sportiv, la alegere. Cuprinderea unui joc sportiv în volumul instructiv obligatoriu, inclusiv în aceste şcoli, urmăreşte prevenirea pregătirii fizice unilaterale a elevilor şi însuşirea elementelor jocului ca atare.

Proiectul de programă este mult mai elastic, el caută să răspundă diversităţii de situaţii întîlnite în şcolile noastre şi, ceea ce este foarte important, asigură o independenţă sporită profesorului de specialitate, în sensul că acesta îşi poate alege mijloacele, mult mai adecvat condiţiilor şi posibilităţilor concrete în care îşi desfăşoară activitatea didactică.

Diversitatea mijloacelor prevăzute în proiectul de programă, implică selectarea judicioasă a acestora, inclusiv în funcţie de pregătirea cadrului de specialitate, de competenţa sa în domeniul respectiv, [illegible]

III. SISTEMUL APRECIERII NIVELULUI DE PREGĂTIRE A ELEVILOR

Cunoscînd că notarea elevilor constituie o latură deosebit de importantă a activităţii didactice şi, de asemenea, că în domeniul educaţiei fizice şi sportului intervin în mare măsură aptitudinile elevilor, [illegible] sîntem părtaşii ideii [illegible] iar principalul criteriu să-l constituie cel al progresului realizat de elevi de-a lungul trimestrelor şi anilor de studiu şi nicidecum cel al capacităţii de performanţă. [illegible]

[illegible] deplasare, a rezistenţei, a motricităţii generale (prin intermediul unor parcursuri aplicative), a forţei şi detentei musculare (săritura în lungime şi în înălţime).

Prin înregistrarea valorilor randamentului elevilor cu ocazia trecerii probelor respective se vor putea aprecia, pe baze obiective şi multilaterale, indicii pregătirii fizice a elevilor şi, implicit, eficienţa educaţiei fizice în direcţia sporirii capacităţilor fizice ale tineretului. Centralizarea rezultatelor obţinute de un număr mare de elevi, ne va permite să întrevedem direcţiile în care trebuie orientată pregătirea elevilor şi să stabilim criterii orientative privind notarea elevilor.

Ne exprimăm convingerea că valoarea unui asemenea test va fi şi mai mare dacă el va fi experimentat mai mulţi ani. Aceasta, deoarece evidenţa rezultatelor obţinute de elevi în cadrul aceloraşi structuri de probe va oglindi, pentru profesori, evoluţia şi, totodată, influenţa calitativă a educaţiei fizice asupra dezvoltării capacităţilor fizice a copiilor de la an la an, iar pentru organele centrale, nivelul pregătirii fizice a tineretului şcolar şi inclusiv, calitatea muncii desfăşurate în această direcţie de către cadrele de specialitate.

CRESCENDO-UL CRAULIŞTILOR A RĂMAS IZOLAT

● DECALAJUL VALORIC SE MENŢINE LA PROBELE LUNGI ● ABANDONURI CU TOTUL NEJUSTIFICATE ● LISTELE CELOR MAI BUNI PERFORMERI AI ANULUI

Analizînd evoluţiile celor mai buni înotători ai ţării în trecutul sezon competiţional vom recurge la o împărţire a acestora în trei categorii distincte.

Într-o primă grupă vom menţiona pe acei sportivi care au marcat un progres vizibil în 1969 şi au avut o evoluţie constant bună de-a lungul întregului an. Lista lor începe cu Marian Slavic (trei noi recorduri naţionale, 5 titluri balcanice şi alte cîteva frumoase succese pe plan internaţional) şi continuă cu Agneta Şterner, Zeno Giurasa, Sebastian Cosmescu, Gh. Lupu (pregătiţi de prof. Gh. Dimeca). Carol şi Francisc Rolik (antrenor P. Lovas), Adalbert Covaci (antrenor I. Fothpal), Mihai Movanu (antrenor Al. Schmaltzer), Liviu Copcealău şi Liliana Dan (antrenor Cr. Vlăduţă), Anca Georgescu (antrenor S. Grinţescu), Anca Groza (antrenor M. Negrea) şi Zeno Opriţescu (antrenor O. Mladin). Deşi nu au mai repetat performanţele din 1968, V. Costa (care se menţine, totuşi, printre fruntaşii brasului european), P. Teodorescu şi D. Naghi au avut evoluţii meritorii şi în vara trecută, fiind oameni de bază ai echipelor naţionale.

O a doua categorie *este alcătuită în linii mari de înotători mai tineri (E. Almer, M. Hohoiu, Cr. Stănescu, E. Hempel) cărora se adaugă consacrata noastră campioană Cristina Balaban. Ei au obţinut cîteva rezultate în concursurile din primăvară, demonstrînd un progres evident, dar datorită unor carenţe în pregătire nu au mai reuşit să repete aceste cifre.*

În sfîrşit, dintr-un ultim *grup fac parte acei sportivi, care nu numai că nu au mai progresat, dar au pierdut şi secunde preţioase faţă de timpii realizaţi în 1968. Este vorba de G. Moraru, Şt. Benedek, I. Miclăuş, H. Schier, Al. Băin, N. Tat, Zita Erdeli, Camelia Vijeu şi Nicoleta Ştefănescu.*

Îmbucurător este, îndeosebi, CRESCENDO-UL CRAULIŞTILOR şi acest lucru s-a reflectat direct în rezultatele echipei naţionale, superioare celor din 1968. *În schimb,* se înregistrează UN REGRES ÎNGRIJORĂTOR în domeniul brasului, *în probele de spate (feminin) şi delfin (masculin).* Dacă rezultatele pe distanţele de 100 m sînt în general mai apropiate de nivelul internaţional, ÎN REST, decalajul continuă să păstreze proporţii GREU DE RECUPERAT într-un viitor apropiat. *Principalele cauze trebuie căutate în lucrul cu totul necorespunzător (din punct de vedere cantitativ) pe care înotătorii noştri îl efectuează, mai ales în timpul iernii. Este bine ştiut că în S.U.A., R. D. Germană, U.R.S.S., şi de curînd în Spania, Ungaria, Japonia,* marii performeri parcurg zilnic distanţe mai mari de 10 kilometri, în timp ce sportivii noştri fruntaşi *(excepţie a făcut în anul 1969 doar grupul prof. Gh. Dimeca)* nu depăşesc 4—5 000 de metri.

Pe de altă parte, foarte mulţi dintre antrenorii noştri, citind opinii ale medicinei sportive, preferă de mai mulţi ani să afecteze în timpul iernii cîteva bune săptămîni pregătirii nespecifice, la munte, deşi în mod practic asemenea încercări nu au dat rezultate deosebite pînă acum. *Ni s-au servit argumente din cele mai ştiinţifice cum că, prin practicarea schiului şi a crosurilor prin zăpadă se încearcă dezvoltarea forţei şi rezistenţei sportivilor. Rezultatele însă, departe de a ne convinge, demonstrează exact contrariul: marea majoritate a performerilor, în frunte cu Slavic şi Sterner se dovedesc serios deficitari chiar la aceste capitole.* Iată, *aşadar,* o problemă care merită din plin toată atenţia specialiştilor din ţara noastră.

În fine, pentru a încheia rîndurile de faţă, dorim să mai atragem atenţia asupra unui fenomen deosebit de îngrijorător pentru activitatea înotătorilor de frunte. La sfîrşitul anului 1969, cîţiva dintre actualii şi foştii campioni şi recordmani ai ţării au anunţat retragerea din activitate. *Este vorba de Vl. Moraru, A. Şoptereanu, Anca Andrei, Edda Schuller, Cristina Stănescu, Gica Manafu, P. Teodorescu,* cu toţii aflaţi la vîrsta cînd îşi puteau îmbunătăţi încă cele mai bune performanţe. *Majoritatea invocă dificultatea obligaţiilor şcolare, dar argumentul (contrazis puternic de înotători fruntaşi ca V. Costa, Cr. Balaban, A. Covaci) ni se pare neconvingător. În orice caz, însă,* aceste exemple cu totul regretabile, avînd în vedere că cei citaţi au fost serios sprijiniţi de federaţia de specialitate în întreaga lor activitate, trebuie să constituie un prilej de analiză.

Adrian VASILIU

Publicăm în continuare listele celor mai buni performeri ai anului în piscine de 50 m:

MASCULIN — **100 m liber:** M. SLAVIC (Steaua) 55,2, H. Schier (Ol. Reşiţa) 56,5, Vl. Moraru (Steaua) 56,6, Z. Opriţescu (C.S.M. Cluj) 57,5, I. Miclăuş (Şc. Sp. Sibiu) 57,7; **200 m liber:** SLAVIC 2:02,9, Vl. Moraru 2:04,1, S. Cosmescu (Steaua) 2:06,8, E. Almer (Şc. Sp. Reşiţa) 2:07,8, G. Götter (Steaua) 2:08,2; **400 m liber:** E. ALMER 4:27,3, M. Slavic 4:28,2, Vl. Moraru 4:29,0, S. Cosmescu 4:31,8, D. Naghi (Mureşul) 4:33,8; **1 500 m liber:** E. ALMER 18:01,3, D. Naghi 18:09,1, Fr. Rolik (Şc. Sp. Timiş.) 18:30,4, S. Cosmescu 18:36,9, G. Moraru (C.S.M. Cluj) 18:38,0;

100 m spate: Z. GIURASA (Steaua) 63,9, M. Hohoiu (Şc. Sp. Reşiţa) 64,7, T. Şerban (Dinamo) 64,7, Gh. Lupu (C.S. Şcolar) 65,1, Şt. Benedek (Mureşul) 65,2; **200 m spate:** Z. GIURASA 2:21,4, Şt. Benedek 2:22,8, M. Movanu (Şc. Sp. 2) 2:23,7, L. Copcealău (Din.) 2:24,1, Gh. Lupu 2:24,9;

100 m bras: V. COSTA (Polit. Timiş.) 69,1, A. Şoptereanu (Steaua) 70,9, P. Teodorescu (Steaua) 71,5, E. Hempel (Şc. Sp. 2) 74,5, I. Vlad (C.S.M. Cluj) 75,2; **200 m bras:** V. COSTA 2:33,5, P. Teodorescu 2:36,3, A. Şoptereanu 2:40,4, E. Hempel 2:40,5, G. Săruleanu (Steaua) 2:43,4;

100 m delfin: A. COVACI (Mureşul) 61,2, I. Miclăuş 63,5, M. Slavic 63,7, C. Rolik (Şc. Sp. Timişoara) 64,5, M. Haş (Steaua) 64,6; **200 m delfin:** A. COVACI 2:17,5, E. Almer 2:21,3, C. Rolik 2:21,3, L. Copcealău 2:23,7, Al. Băin (Ol. Reşiţa) 2:26,7;

200 m mixt: M. SLAVIC 2:18,2, P. Teodorescu 2:21,5, D. Naghi 2:23,6, L. Copcealău 2:24,9, Z. Opriţescu 2:26,0; **400 m mixt:** D. NAGHI 5:06,7, E. Almer 5:09,7, P. Teodorescu 5:11,4, N. Tat (Ol. Reşiţa) 5:14,[illegible] L. Copcealău 5:16,9.

FEMININ — **100 m liber:** C. BALABAN (Dinamo) 65,4, A. Şterner (Steaua) 66,0, L. Dan (Din.) 66,5, A. Andrei (Şc. Sp. Reş.) 67,2, E. Schuller (Şc. Sp. 2) 67,4; **200 m liber:** C. BALABAN 2:20,8, L. Dan 2:[illegible],8, A. Şterner 2:27,4, G. Sovago (C.S.M. Cluj) 2:27,6, D. Coroiu (Şc. Sp. Reş.) 2:28,5; **400 m liber:** C. BALABAN 4:58,2, D. Coroiu 5:10,0, L. Dan (Din.) 5:15,8, L. Radu (Din.) 5:17,0, A. Şterner 5:17,0; **800 m liber:** D. COROIU 10:36,6, [illegible] Balaban 10:48,6, L. Radu 10:50,[illegible] E. Ivescu (Din.) 10:53,8, A. Pupăzan (Din.) 10:54,6;

100 m spate: A. ANDREI (Şc. Sp. Reş.) 1:10,7, C. Kokay (Medic. Cluj) 1:14,3, M. Măzgăreanu (Şc. Sp. 2) 1:17,6, M. Petre (Steaua) 1:17,8, Z. Erdeli (C.S.M. Cluj) 1:18,2; **200 m spate:** A. ANDREI 2:38,2, C. Kokay 2:41,9, Z. Erdeli 2:47,3, M. Măzgăreanu 2:48,3, M. Petre 2:49,3;

100 m bras: C. STĂNESCU (Din.) 1:20,9, A. Georgescu (D[illegible]) 1:22,2, A. Mihăescu (Din.) 1:2[illegible], G. Manafu (Steaua) 1:23,3, [illegible] Vijeu (Şc. Sp. 1) 1:24,4; **200 m bras:** A. GEORGESCU 2:55,7, G. Manafu 2:57,9, A. Mihăescu 2:58,5, C. Stănescu (Din.) 3:00,7, R. Petruică 3:01,0;

100 m delfin: A. ŞTERNER 1:10,2, N. Ştefănescu (Rapid) 1:11,7, G. Cerbeanu (C.S. Şcolar) 1:11,9, A. Groza (Din.) 1:13,1, C. Vijeu 1:13,2; **200 m delfin:** A. ŞTERNER 2:35,4, A. Groza 2:40,2, G. Cerbeanu 2:41,8, N. Ştefănescu 2:45,0, M. Hahanu (Şc. Sp. 2) 2:49,0;

200 m mixt: C. BALABAN 2:38,2, A. Mihăescu 2:42,9, A. Groza 2:44,1, A. Andrei 2:45,9, C. Vijeu 2:47,0; **400 m mixt:** C. BALABAN 5:39,4, A. Groza 5:45,5, N. Ştefănescu 5:51,8, G. Cerbeanu 6:00,1, L. Radu 6:01,4.

Mîine, la Bucureşti

CONCURS DE AUTOMOBILISM

Iubitorii sporturilor mecanice din Capitală au prilejul să asiste mîine, între orele 10 şi 14, la primul concurs de automobilism al anului, organizat de A.C.R. în colaborare cu Şcoala de şoferi amatori Bucureşti. Întrecerea, constînd într-o interesantă probă de îndemînare, va avea loc pe platoul din faţa sediului Consiliului Popular al sectorului 8 (bd. Banu Manta). În competiţie sînt înscrişi numeroşi automobilişti bucureşteni, printre care şi unii din titularii lotului naţional. Aceştia din urmă vor concura pe maşini R 8 Gordini, precum şi pe noile automobile Dacia 1100 S. În deschidere, elevi de la Liceul Ion Neculce şi membri ai cercului de automobilism de la Palatul Pionierilor vor face o demonstraţie de carting. Organizatorii ne-au comunicat că întrecerile vor avea loc în orice fel de condiţii meteorologice.

AU LUNECAT SCHIFURI PE BÎTCA DOAMNEI

● Cea de a doua mare victorie a Garoafei Cantemir ● Mai greu a fost cu selecţionarea cîrmăciţelor ● Cel mai „forţos" băiat din barcă

Cînd nu se mai aştepta nimeni, cînd toată lumea credea că lucrurile se vor desfăşura conform tradiţiei, Garoafa Cantemir mări ştrocul şi, într-un superb efort, susţinut pînă la epuizare, ambiţioasa vîslaşă depăşi şi ultima ambarcaţie, trecînd victorioasă linia de sosire, înaintea unui valoros echipaj — campion european. Aceasta se întîmpla anul trecut, în vară, la Berlin, într-una din seriile marii Regate Grünau.

★

Cînd nu se mai aştepta nimeni, cînd toată lumea credea că lucrurile se vor desfăşura conform tradiţiei, Garoafa Cantemir mări ştrocul şi într-un efort susţinut, talentata canotoare trecu linia de sosire, depăşind multe ambiţii şi, mai ales, speranţe. Aceasta se întîmpla tot anul trecut, dar în toamnă, la Piatra Neamţ, pe lacul de acumulare numit Bîtca Doamnei.

★

Despre prima victorie a Garoafei s-au inserat, la timpul cuvenit, rînduri de laudă. Despre această a doua izbîndă a tinerei sportive, cronicarul ţine să consemneze următoarele...

Practic, sezonul nautic se încheiase, lotul nostru feminin de canotaj academic urmînd a intra în perioada fără emoţii a vacanţei. În vară, în toiul asprelor pregătiri, fetele fuseseră la Piatra Neamţ unde se antrenaseră pe oglinda tînărului lac de acumulare Bîtca Doamnei. Locul era neasemuit de frumos, apa proaspătă, limpede, ca şi privirile curioase ale puştimii ce venea să vadă lunecarea suplă a schifurilor pe unda rece a Bicazului. Către seară, cînd bărcile odihneau în rasteluri, cînd fetele trebăluiau pe lîngă ambarcaţii, pregătindu-le toaleta pentru a doua zi — cum spuneam, către seară, din „spirit gospodăresc", din dorinţa de a fi, poate, mai aproape de eroinele zilei — veneau şi codanele ce pînă atunci urmăriseră fulgerarea schifurilor, spre a da o mînă de ajutor sportivelor. După o săptămînă, Garoafa cunoştea numele tuturor celor ce începuseră să prindă drag de bărci, de rame, de canotaj. După o altă săptămînă, lotul plecă lăsînd într-adins patru bărci la Piatra Neamţ. Lăsînd şi cuvînt că cineva va reveni în curînd, pentru a împlini o veche dorinţă a organelor locale sportive: ÎNFIINŢAREA UNUI CENTRU DE CANOTAJ-JUNIORI LA PIATRA NEAMŢ.

Şi cea care a revenit, cea care s-a lipsit de vacanţă, a fost profesoara şi antrenoarea Garoafa Cantemir. În aşteptarea componentei noastre a lotului naţional de canotaj, clubul Ceahlăul terminase a ridica pe malul lacului hangarul pentru adăpostit bărcile, pontonul. Aşadar, cînd cei de la „Piatra" se aşteptau mai puţin, cînd lumea credea că lucrurile se vor desfăşura conform tradiţiei, Garoafa Cantemir măreşte ştrocul, trecînd victorioasă cu prima fetiţă în barcă, adică pe dubloul ei, acum ca antrenoare. A făcut, apoi, această „plimbare" cu încă vreo 20 de fete, după cum declară antrenoarea — toate cuminţi, talentate şi harnice. Multe din comuna apropiată Bistriţa, satul Doamna. Mai greu a fost cu „plusurile", cu cîrmăciţele. Acum, cînd totul s-a rezolvat, barca de 4 rame are ca ştroc pe Lucica *(voinică, foarte muncitoare, de o veselie molipsitoare în barcă), pe* Veronica, *pe* Coca *şi, bineînţeles, plusul —* Victoriţa. *Despre cîrmăciţă se spune că s-a impus încă de la început, cînd a cerut antrenoarei să fie... prima în ordinea aşezării în schif! Două cuvinte şi despre barca de 4+1 vîsle:* Carmen *(ştroc, bună schioară, cu un excepţional simţ al echilibrului),* Mariana *şi celelalte trei „L"-uri —* Lenuţa, Liliana *şi încă o dată* Lenuţa *(plusul, care după părerea antrenoarei, va face o frumoasă carieră sportivă pe acest post cheie).*

Cu fetele, cu selecţionarea viitoarelor canotoare, a fost ceva mai greu. Convinge-le întîi pe ele (nu prea se înghesuiau a se urca în barca cît abia poţi sta în ea), vorbeşte cu directorii şcolilor, cu părinţii. Cu băieţii, însă, lucrurile au mers rapid. Încă din vară, Panduru „mare" (Dumitru) ieşise — aşa, dintr-o simpatie — cu antrenorul Ion Bulugioiu, în barcă. Curînd a învăţat „meserie" şi schiful de 4 s-a completat cu Panduru „mijlociu" (Tudor), Panduru „mic" (Ion) şi Cătălin. Cooptarea lui Cătălin s-a făcut nu din pricină că bătrînul lăcătuş Gheorghe Panduru n-ar mai fi avut feciori pe lîngă casă. Propunerea de a trage şi Cătălin a justificat-o — principial şi obiectiv — chiar Panduru „mare": E MAI FORŢOS DECÎT NOI TOŢI!

Cam aceasta ar fi, în mare, noua secţie de canotaj-juniori din Piatra Neamţ. Părerea Garoafei este că tinerii sportivi promit mult. Acum, însă, treburile au rechemat-o la lot. Va trebui să-i continue cineva migăloasa muncă, chiar în acest sezon cînd se pot face multe lucruri în sală. Şi preocupare din partea clubului Ceahlăul s-a dovedit a fi. Entuziasmul de început, însă, pare a mai fi scăzut. Cel puţin aşa lasă impresia. De aceea, tare ne temem că totul se va sfîrşi cu un „nereuşit experiment". Vezi fosta secţie de gimnastică, vezi insistenţele (zadarnice) ale antrenoarei pe lîngă club, de a obţine pentru secţie un echipament cît de cît adecvat, vezi greşita iluzie că federaţia va lăsa iar „intr-adins" nişte schifuri la Piatra Neamţ.

Cam acestea a avut cronicarul de consemnat în legătură cu cea de a doua mare victorie realizată de Garoafa Cantemir, anul trecut.

Vasile TOFAN

REZULTATE VALOROASE ÎN COMPETIŢIA DE SELECŢIE LA TIR CU AER COMPRIMAT

Pe poligonul Dinamo din Capitală se desfăşoară un concurs de selecţie în vederea „Cupei Europei", competiţie care va avea loc la probele de puşcă şi pistol cu aer comprimat (Polonia, 20—22 februarie).

În prima zi s-au înregistrat următoarele rezultate: **armă 40 f, poz. în picioare: femei:** 1. Veronica Stroe 382 p (nou record republican, v.r. Mariana Borcea 379 p), 2. Mariana Antonescu 367 p, 3. Edda Baia 355 p, 4. Ana Goreti 354 p, 5. Georgeta Şerban 344 p; **bărbaţi:** 1. Şt. Caban 371 p, 2. P. Şandor 371 p, 3. M. Ferecatu 368 p, 4. Şt. Tamaş 365 p, 5. Gh. Vasilescu 362 p; **pistol 40 f, băieţi:** 1. N. Bratu 382 p (nou record republican, v.r. G. Maghiar 380 p), 2. L. Giuşcă 373 p, 3. D. Iuga 372 p, 4. I. Tripşa 370 p, 5. M. Roşca 370 p.

Întrecerile continuă azi, de la ora 9, pe acelaşi poligon.

După concursul speranţelor olimpice

CÎND LIPSEŞTE BUSOLA PREGĂTIRII

Drumul spre consacrare al tinerilor patinatori de viteză din ţara noastră trece, de cîţiva ani, prin concursul speranţelor olimpice, competiţie de prestigiu, unde, de regulă, încep să se scrie... cărţile de vizită ale unor mari performeri. Cele patru probe masculine şi tot atîtea feminine au fost dominate de alergătorii din U.R.S.S. şi R.P.D. Coreeană, cu care tinerii noştri sportivi nu se pot măsura încă, din cauza unor factori obiectivi, lipsa unei piste artificiale grevînd cel mai mult progresul patinatorilor români. Cu toate acestea, Roxana Salade, în vîrstă de 15 ani, autoarea unui record naţional la Berlin, merită un sincer „bravo" iar Gh. Varga, L. Coroş şi L. Schreithofer o strîngere de mînă, pentru că au reuşit să se claseze, la unele probe, înaintea unor adversari din Cehoslovacia, Ungaria şi Polonia. Cum s-au comportat ceilalţi juniori români? Răspunsul la această întrebare ni l-a dat un martor ocular al întrecerilor de la Berlin, arbitrul **Valeriu Marchievici**, conducătorul delegaţiei române.

— Mulţumitor Rodica Nimereală, Sanda Bărbulescu şi Laurenţiu Căplescu şi foarte slab Ecaterina Szakacs şi Adriana Pleşean. Cu excepţia Roxanei Salade, după părerea mea evoluţiile juniorilor noştri nu reflectă adevăratele lor posibilităţi. Rodica Nimereală, Gh. Varga, L. Coros şi alţii fiind capabili de rezultate superioare.

— Ce argumente aveţi pentru susţinerea acestei afirmaţii?

— După primele două probe, toţi se resimţeau în urma efortului depus, fiindu-le teamă să mai alerge cursele lungi. De altfel, Elisabeta Szakacs n-a mai putut lua startul în proba de 3000 m. Şi un alt exemplu: în proba de 5000 m, Gh. Varga avea la un moment dat vreo 300 metri avans în lupta directă cu polonezul V. Piczman şi totuşi a pierdut cursa la sosire.

— Să înţelegem că lotul republican de juniori n-a avut la bază o pregătire temeinică?

— Da. Cred că antrenorii nu au o busolă în munca de creştere a juniorilor, că s-a neglijat programul din timpul verii, că s-a intrat pe gheaţă cu o insuficientă pregătire fizică.

— Dacă spunem că antrenorul lucrează asupra elevului său...

— Acesta-i adevărul. Se pare că antrenorii nu pot (sau se complac în această situaţie) învinge rezistenţa unor patinatori, ce-i drept talentaţi, care cred că vor ajunge la performanţe, ocolind drumul anevoios, dar obligatoriu, al pregătirii asidue pe... uscat.

Sperăm că aceste păreri avizate asupra comportării reprezentanţilor noştri la concursul speranţelor olimpice vor determina majoritatea cadrelor tehnice în abordarea unor forme de antrenament menite să faciliteze pregătirea optimă a viitorilor performeri.

Traian IOANIŢESCU

„CUPA SPERANŢELOR" LA SCHI FOND

Zilele trecute s-a desfăşurat la Azuga cea de a doua etapă a „Cupei speranţelor" la schi fond. Iată primii clasaţi pe categorii de vîrstă: *fete* (10—12 ani) — 1 km: 1. Dalila Cristescu (Azuga), 2. Rita Crivăţ (Azuga), 3. Maria Erdely (Azuga); *băieţi* (10—12 ani) 2 km: 1. Dumitru Crivăţ (Azuga), 2. Marin Telegescu (Azuga), 3. Ion Pinţoi (Azuga); *fete:* (13—14 ani) 2 km: 1. Viorica Stoica (Buşteni) 2. Coralia Gherhoianu (Azuga), 3. Maria Strămăturaru (Azuga); *băieţi* (13—14 ani) 3 km: 1. Marin Teleanu (Azuga), 2. David Popa (Azuga), 3. Cornel Potroanghel (Azuga); *fete* (15—16 ani) 3 km: 1. Maria Tocitu (Teşila), 2. Rodica Culman (Azuga), 3. Gabriela Opraiescu (Azuga); *băieţi* (15—16 ani) 5 km: 1. Cristian Dicianu (Azuga), 2. Stelian Pinţoi (Azuga), 3. Viorel Chivu (Teşila).

GH. IRIMINOIU, coresp.

UNDE MERGEM?

SIMBATA

BOX: Sala Floreasca, ora 18.30: Dinamo — Metalul.

ATLETISM: Sala „23 August", de la ora 10: Concursul republican al studenţilor.

DUMINICA

BASCHET: Sala Floreasca, ora 18.30: Steaua — K.K.S. Polonia Varşovia („Cupa Cupelor").

FOTBAL: Terenul Politehnica, ora 10: Sportul studenţesc — D.R.T.A.

ATLETISM: Sala „23 August" de la ora 10: Concursul republican al studenţilor.

VIORICA VISCOPOLEANU

(Urmare din pag. 1)

ţine neapărat de optimism estival, ci de o cunoaştere a potenţialului şi de o anticipare a rezultatelor la care te pot conduce o muncă titanică şi un regim de viaţă spartan, V.V. STABILEŞTE: 7 METRI.

— E un ideal de activitate pe care mi-am propus să-l realizez în viaţa mea sportivă. VREAU SĂ FIU PRIMA FEMEIE DIN LUME CARE SĂ DOBOARE ACEASTĂ CIFRĂ. Este un gînd poate nebunesc, dar care-mi este nespus de drag — se confesează ea. Şi, Viorica adaugă: „Poate printr-o corelare cu anul 1970, 7 METRI SĂ SURVINĂ CHIAR ÎN CURSUL LUI".

Utopie la începutul conversaţiei, cifra comentată îmi devenea acum — prin fermitatea cu care şi-o apropia prezumtiva autoare — o tot mai palpabilă realitate.

TOTUL A PORNIT DE LA UN CROS ANONIM

Părăsim nirvana celor 7 metri şi ne întoarcem în timp. Derulăm banda pînă în 1957, moment cînd o descoperim pe firava Viorica într-un internat al Şcolii profesionale de confecţii Bucureşti ascultînd, alături de celelalte colege ale ei, o solicitare a profesoarei de educaţie fizică: **„Mîine este crosul pe raion şi şcoala trebuie să fie reprezentată. Cine se înscrie?"**

Eleva care avea să deschidă lista participantelor era blonda retrasă — dar cu priviri aprige — Viorica Viscopoleanu, „temerara" care... **nu sprintase pînă atunci o sută de metri, dar care acum, surpriză generală, trece prima linia de sosire.** Este primul ei contact cu atletismul şi cu antrenorul Ion Vintilă, specialistul care-i asistase surprinzătoarea cursă şi-o „capturase" imediat pentru acest sport. Pe atunci, V. Viscopoleanu avea 18 ani, vîrstă considerată a fi mult prea înaintată — cînd vizezi înalta performanţă — pentru începuturile acestei dificile discipline.

Astăzi, **palmaresul maestrei emerite a sportului, Viorica Viscopoleanu, înregistrează 6 locuri I la Jocurile Balcanice, poziţiile II şi V la campionatele europene, locul 5 la J.O. de la Tokio şi medalia de aur în Mexic,** trofeul cucerit în urma unui senzaţional **6,82 m,** rezultat ce reprezintă recordul mondial al probei

ADEVARATELE ESENŢE

Drumul de la un cros anonim la strălucirea unui titlu olimpic — o evoluţie progresivă, ecou al marilor eforturi depuse în decursul a 12 ani, nu o explozie momentană a talentului, stinsă apoi definitiv şi iremediabil.

— La 18 ani, comentează ea, **cînd alţii atinseseră culmile performanţei, eu nu intrasem încă în arenă. Cînd am hotărît, însă, să mă consacru acestei discipline, primul pact pe care l-am făcut a fost cu voinţa mea. Trebuia să fie maleabilă, ascultătoare, dar, în acelaşi timp, oţelită. Era necesar ca totul să graviteze în jurul acelui TREBUIE, cuvînt-angajament cu conţinutul lui atît de complex: să te supui, ani de-a rîndul, rigorilor muncii de performanţă, să-ţi temperezi nervii, să-ţi reduci conştient activităţile şi plăcerile colaterale, să învingi momentele dificile, să nu te laşi pradă succesului, să asculţi, să vrei etc., etc.".**

Elemente care, proporţional dozate şi supuse acelei incandescente temperaturi specifice înaltelor conştiinţe sportive, conduc — printr-o alchimie a succesului sportiv — la adevăratele ESENŢE.

Iar acel 6,82 m, realizat de săritoarea română pe Estadio Universitaria, reprezintă, într-adevăr, una din cele mai tari ESENŢE.

ÎNCERC RELANSAREA NUMELUI

Coborîm din sferele teoriei, la practica imediată. Zilele viitoare, atleta Viorica Viscopoleanu se va afla la startul unui concurs internaţional ce reprezintă primul contact, al anului, cu principalele adversare de pe continent. Dificultăţii, generată de valoarea concurentelor, i se adaugă inevitabila şovăire a celui ce încearcă să cucerească reduta după cîteva căderi consecutive.

— S-ar putea ca primul start să nu fie un succes, comentează realist atleta. **Sînt după o prelungită convalescenţă fizică şi morală şi, după o perioadă în care am insistat puţin pe pregătirea specifică, prioritate avînd pregătirea fizică.**

Apoi, privind în timp, completează: **„Eforturile şi toată atenţia îmi rămîn, însă, îndreptate spre prima lună a primăverii, timpul europenelor de sală de la Viena, campionate, cu ocazia cărora VREAU SĂ-MI RELANSEZ NUMELE".**

★

Proiecte temerare ca propriile-i lansări peste pragul de lungime.

Gînduri îndrăzneţe pentru a căror materializare stă gir oţelita voinţă a atletei.